

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1181/2025
23.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Светлане Томић Јокић и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Машом Денић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости пуномоћника приватног тужиоца малолетног ББ, адвоката Милољуба Јовичића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Пожеги К 225/24 од 17.04.2025. године и Вишег суда у Ужицу Кж1 56/25 од 07.07.2025. године, у седници већа одржаној дана 23.09.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости пуномоћника приватног тужиоца малолетног ББ, адвоката Милољуба Јовичића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Пожеги К 225/24 од 17.04.2025. године и Вишег суда у Ужицу Кж1 56/25 од 07.07.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожеги К 225/24 од 17.04.2025. године, окривљени АА, у ставу првом изреке пресуде оглашен је кривим за кривично дело лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ и осуђен на новчану казну у износу од 50.000,00 динара, за коју је одређено да је плати у року од 30 дана од правноснажности пресуде, а уколико новчана казна не буде плаћена у остављеном року, иста ће бити замењена казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Ставом другим изреке пресуде, окривљени АА је на основу члана 423. тачка 1. ЗКП ослобођен од оптужбе за кривично дело увреда из члана 170. став 1. КЗ и кривично дело уништење и оштећење туђе ствари из члана 212. став 1. КЗ. Ставом трећим изреке пресуде, окривљени је на основу члана 261. став 2. тачка 7. и 9. и члана 264. став 1. ЗКП обавезан да приватном тужиоцу на име трошкова кривичног поступка накнади износ од 216.594,76 динара, као и суду на име трошкова кривичног поступка накнади износ од 37.037,00 динара и 5.000,00 динара на име судског паушала, све у року од 30 дана по пријему пресуде под претњом принудног извршења, док је приватни тужилац ББ на основу члана 258. став 3. ЗКП, упућен да имовинскоправни захтев оствари у парничном поступку.

Пресудом Вишег суда у Ужицу Кж1 56/25 од 07.07.2025. године, одбијене су као неосноване жалбе пуномоћника приватног тужиоца малолетног ББ, адвоката Милољуба Јовичића и окривљеног АА, а првостепена пресуда је потврђена.

Пуномоћник приватног тужиоца малолетног ББ, адвокат Милољуб Јовичић, поднео је захтев за заштиту законитости против другостепене правноснажне пресуде, док из образложења произлази да захтев подноси против правноснажних пресуда К 225/24 од 17.04.2025. године и Кж1 56/25 од 07.07.2025. године, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП у вези са ставом 2. и члана 486. став 2. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји као основан поднети захтев и утврди да је на штету малолетног приватног тужиоца повређен закон у погледу кривичних дела увреда и оштећење туђе ствари и обавезе окривљеног да надокнади трошкове кривичног поступка и трошкове жалбе или да првостепену пресуду укине у ожалбеном делу и врати предмет на поновни поступак и одлучивање или одлучи да трошкови целог кривичног поступка падају на терет буџетских средстава.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости пуномоћника приватног тужиоца малолетног ББ у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, нашао да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 482. став 1. ЗКП прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у том законнику.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Врховни јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а одредбом става 3. истог члана прописано је да окривљени може поднети захтев за заштиту законитости искључиво преко браниоца.

Сходно цитираним законским одредбама, овлашћена лица за подношење захтева за заштиту законитости су само Врховни јавни тужилац и окривљени и то окривљени искључиво преко браниоца, док приватни тужилац није овлашћени процесни субјекат за подношење овог ванредног правног лека.

Како је у конкретном случају захтев за заштиту законитости поднео пуномоћник приватног тужиоца, малолетног ББ, а исти није овлашћен за подношење овог ванредног правног лека, то је сходно томе захтев за заштиту законитости пуномоћника приватног тужиоца поднет од стране неовлашћеног лица.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 483. став 1. ЗКП, одбацио као недозвољен захтев за заштиту законитости пуномоћника оштећеног ВВ, адвоката Јована Мићковића.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић